

XVI GORZOWSKIE
DNI MUZYKI
1 do 10. X. 1982 r.

GORZOWSKIE TOWARZYSTWO MUZYCZNE
im. HENRYKA WIENIAWSKIEGO
URZĄD MIEJSKI GORZÓW WLKP.
1982 ROK

XVI GORZOWSKIE DNI MUZYKI

J E S I E Ń 1982

1.X. — 10.X. 1982 r.

GORZOWSKIE TOWARZYSTWO MUZYCZNE
im. Henryka Wieniawskiego
URZĄD MIEJSKI GORZÓW WLKP.

WYDZIAŁ KULTURY URZĘDU MIEJSKIEGO
W GORZOWIE WLKP.

GORZOWSKIE TOWARZYSTWO MUZYCZNE
im. Henryka Wieniawskiego

Kierownictwo organizacyjne:

Władysław J. Ciesielski

Kierownictwo artystyczne:

Leszek Bończuk, Szczepan Kaszyński,

Grzegorz Kowalec

Pomoc artystyczna ze strony Akademii Muzycznej
w Poznaniu:

Docent Jadwiga Kaliszewska

Docent Stanisław Kulczyński

Prelegenci:

Szczepan Kaszyński, Grzegorz Kowalec,

Czesław Ganda, Tadeusz Szantruczek

Organizatorzy zastrzegają sobie ewentualne zmiany
w zapowiedzianych programach

Biuro Konfrontacji:

GTM, ul. Teatralna 8 pok. 14 tel. 239-79 i 282-34

Redakcja, teksty i opracowania:

Władysław J. Ciesielski

Redaktor techniczny:

Lechosław Mazurkiewicz

Rysunek:

Mieczysław Olszewski

Fotografie:

Archiwum GTM

Wydawca: Gorzowskie Towarzystwo Muzyczne
im. Henryka Wieniawskiego

**XVI GORZOWSKIE
DNI MUZYKI**

Gorzów Wlkp. 1982 r.

WSPÓŁORGANIZATORZY:

Klub MPiK „Ruch”
Muzeum Okręgowe
Dom Kultury „Chemik”
SOM Międzyrzecz
PSM I i II st. Gorzów
PSM I st. Strzelce Kraj.
Klub „U Szefa”
Klub „Pod Filarami”
Sekcja Jazzowa GTM
Sulęciński Dom Kultury
Międz Zakładowy Dom Kultury Kostrzyn n/Odrą
Studium Wychowania Przedszkolnego Gorzów
SOA Gorzów

Zarliwe pragnienie łączności z ludźmi poprzez muzykę stale mi towarzyszy. Moje wysiłki jednak nie mają na celu zjednywania jak największej ilości słuchaczy lecz odnajdywanie tych, którzy w najgłębszych warstwach duszy czują tak samo jak ja. Zdaję sobie sprawę, że taka postawa ogranicza moją publiczność lecz i tworzy zarazem grupę, która jest mi tak bliska, mimo że może być całkiem nieznana.

Witold Lutostawski

MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ MUZYKI

Pierwszy Międzynarodowy Dzień Muzyki organizowany przez Międzynarodową Radę Muzyczną odbył się 1 października 1976 r. na podstawie rezolucji powziętej w 1973 r. w Lozannie w XV Zgromadzeniu Centralnym.

Ideą tego Dnia jest rozpowszechnienie sztuki muzycznej wśród wszystkich kręgów społecznych i propagowanie idei pokoju i przyjaźni między narodami, rozwój ich kultur, wymiana doświadczeń w dziedzinie estetyki.

Sugestie organizacyjne dotyczące realizacji Międzynarodowego Dnia Muzyki to zaproszenie największych kompozytorów, wykonawców i muzykologów do wygłaszania odczytów, omówienia ważności muzyki, jej miejsce w życiu współczesnym, ideach UNESCO i inicjatywie Rady Muzycznej, organizowanie spotkań artystycznych, konkursów i quizów muzycznych, wystaw instrumentów, płyt, plakatów, malarstwa i rzeźby o tematyce muzycznej, zapraszanie na te dni laureatów Międzynarodowej Trybuny Kompozytorów i wykonawców różnych narodowości, publikowanie artykułów w prasie, organizowanie wymiany taśm i płyt, mobilizowanie do walki z hałasami, zmobilizowanie wszystkich środków jakimi dysponujemy — radio, TV, chórów zawodowych i amatorskich, domów kultury, szkół, fabryk itd.

Pierwszą odezwę podpisał Przewodniczący Międzynarodowej Rady Muzycznej wybitny skrzypek Yehudi Menuhin.

KALENDARIUM (Dawne „KONFRONTACJE”) GORZOWSKICH DNI MUZYKI

Głównym organizatorem muzycznej części Konfrontacji, które trwają od 1967 r. był Oddział Lubuskiego Towarzystwa Muzycznego im. Henryka Wieniawskiego a od roku 1977 samodzielne Gorzowskie Towarzystwo Muzyczne, któremu partnerowały — PSM I i II stopnia, Muzeum, Klub MPiK „Ruch”, Domy Kultury „Chemik” i „Kolejarz”. Z występujących zespołów należy wymienić: Chór Męski „Arion” w Poznaniu, Orkiestrę Symfoniczną z Zielonej Góry pod dyrekcją Zygmunta Hassy, Andrzeja Bujakiewicza, Kazimierza Morskiego i Ewy Michnik, Kwartet Smyczkowy ze Szczecina (kierownik Zygmunt Walter), Poznański Chór Chłopiacy pod dyr. Jerzego Kurczewskiego (3 razy), Dziewczęcy Zespół Wokalny „Berżeretki” pod kier. Jana Szyrockiego, Zespół Górniczego Domu Kultury z Wałbrzycha, Zespół Muzyki Dawnej Szczecińskiego Towarzystwa Muzycznego (2 razy), Poznański Kwartet Smyczkowy pod kierownictwem Jerzego Młodziejewskiego, Bydgoski Kwartet Smyczkowy Józefa Rezlera, Poznański Zespół Perkusyjny Jerzego Zgodzińskiego, Filharmonia Poznańska pod dyrekcją Renarda Czajkowskiego i Zygmunta Ryglera, Trio Barokowe z Zielonej Góry, Chór Politechniki Szczecińskiej pod dyr. Jana Szyrockiego (2 koncerty), Gnieźnieński Chór Chłopiacy „Szpaki” pod kierownictwem Wiesława Kisera, Wrocławski Kwartet Smyczkowy im. Stanisława Barcewicza pod kier. Stefana Czermaka, Zespół Pedagogów Katedry Instrumentów Dętych PWSM w Poznaniu, Poznański Kwintet Akordeonowy pod kier. Henryka Krzemińskiego, Kameralny Zespół przy Państwowym Teatrze Muzycznym w Szczecinie (kier. art. Roman Wolf), Chór Akademicki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu pod dyr. Stanisława Kulczyńskiego, Chór Męski „Hasło” ZZK w Poznaniu, Orkiestrę Rozrywkową Polskiego Radia i Telewizji w Katowicach Jerzego Miliana.

Od 1974 roku występowała także gorzowska orkiestra „Odeon”, początkowo pod kierownictwem Franciszka Czarnieckiego a następnie Szczepana Kaszyńskiego, a od 1977 roku — orkiestra „Warta-Ton” pod dyr. Kazimierza Kamińskiego.

Z solistów przypomnijmy tu m.in. Antoninę Kowtunow (sopran), Zygmunta Bilińskiego (bas), Edwarda Kmieciewicza (bas), skrzypka Hermila Novelda (Meksyk), Teresę Głębowną (skrzypce), Konstantego Kulkę (skrzypce), Aurelego Błaszczoka (skrzypce), Stanisława Hajzera (skrzypce), Józefa Rezlera (skrzypce), Ewę Wyszomierską (fortepian), Małgorzatę Dudzińską (fortepian), Galinę Iwancową — ZSRR — (fortepian), Joachima Pichurę (akordeon), Ewę Kandulską-Jakóbczyk (fortepian), Romana Jabłońskiego (wiolonczela), Krystynę Borucińską (akompaniament), Barbarę Górzyską (skrzypce), skrzypka Stefana Czermaka, akompaniaturkę Alicję Faryniarz, Bognę Sokorską (sopran), Halinę Czerny-Stefańską (fortepian), Michalinę Growiec (sopran), Romana Lasockiego (skrzypce).

Z NRD występowała m.in. Państwowa Orkiestra Rozrywkowa z Eberswalde (NRD) pod dyr. Maksa Reichelta z udziałem solistów z Berlina i Poczdamu i pianista improwizator Rudi Schuman.

Były okresy szerokiej prezentacji jazzu. Jego miłośnicy mieli możliwość zapoznać się z produkcją: „Jazz Carrion”, Grupy Kocza, „Paradouxu”, z pierwszą damą polskiego jazzu Marianną Wróblewską, „Old Timers” oraz „Benibem”, duetu gitar klasycznych (Henryk Alber i Janusz Strobel).

W 1973 roku cały cykl imprez poświęcono Krzysztofowi Komedzie-Trzcinińskiemu prezentując na specjalnej sesji jego dorobek kompozytorski i filmy, do których napisał muzykę. Z reguły organizowane były koncerty w wykorzystaniu Społecznych Ognisk Artystycznych i PSM I st., dalej odbywały się „Gitariady” i inne imprezy.

W XI (1977) „Konfrontacjach” udział wzięli: zespół Poznańskiej Orkiestry Kameralnej Filharmonii z udziałem solistów Zbigniewa Słowika (skrzypce) i Roberta Warykiewicza (fagot) oraz kolejno Telesfor Zatorski, Franciszek Woźniak, Ewa Wyszomierska, Zbigniew Świeżyński, Jan Juleza, Jacek Polański, Elżbieta Piątek, Monika Sikorska-Wojtacha, Jolanta Konwisarz-Reszelska, Barbara Oriukowicz (fortepian), Leonard Wysocki — wiolonczela, Henryk Keszowski i Henryk Tritt — skrzypce, Michał Jureczka — obój, Bogumił Bard — trąbka, Joachim Pichura — akordeon, Marian Balbuza — fagot, Anna File — sopran, orkiestra „Odeon”.

W terenie koncertowali (Kluby „Ruchu”) Renata i Karol Klichowie przy zapowiedziach Karola Muszkiety a także akordeonista Joachim Pichura. Odbył się także wspólny koncert PSM I i II st. i SOA. Koncerty zapowiadali Jerzy File, Szczepan Kaszyński, Grzegorz Kowalec i Tadeusz Szantruczek.

Dawne „Konfrontacje” zostały (XIV impreza) zamienione na „Gorzowskie Dni Muzyki” (1980 r.). W roku 1980 w ramach „Dni” udział wzięli pianiści Maria Korecka, Jan Jański i Piotr Paleczny, sopranistka Mieczysława Łączna. Dwa koncerty w wykonaniu Wielkopolskiej Orkiestry Symfonicznej im. Karola Kurpińskiego przygotował Stefan Rachoń, który zaprezentował kilka mało znanych utworów Stanisława Moniuszki. „Dni” były bowiem poświęcone Chopinowi i Moniuszce. Solistami tych koncertów (jeden był zakupiony przez dawną WRZZ) byli Soliści Teatru Wielkiego im. St. Moniuszki w Poznaniu (opery) Ewa Werka, Barbara Zagórzanka, Józef Kolasiński i Edward Kmiciewicz.

Zapoczątkowano również współpracę ze sceną operową. Wykorzystując nowo otwarty amfiteatr gorzowski, w pełnej gali i wspaniałej obsadzie wystawiono Moniuszki „Halkę”. Dyrygował Antoni Gref, a w późniejszym terminie „Straszny dwór”.

W programie „DNI” w r. 1981 dominowała głównie muzyka polska z Wieniawskim i Szymanowskim na czele.

W XV „Dniach” (od 20. IX. do 2.X. 1981 r.) udział wzięli soliści i zespoły: Orkiestra symfoniczna PF w Poznaniu pod dyr. Renarda Czajkowskiego z solistami skrzypkami — kandydaci do Międzynarodowego Konkursu H. Wieniawskiego Barbarą Milewską i Bartoszem Brylą (został laureatem uzyskując także nagrodę GTM), pianistka Monika Sikorska-Wojtacha, audycje PF w Poznaniu pod kier. Mariana Korzeniowskiego, Urszula Bożek-Musiałka (fortepian), Roman Lasocki (skrzypce), Jadwiga Skoczylas-Pruś (sopran), Zbigniew Świeżyński (fortepian i akompaniament), Dorota Siuda (skrzypce), Gnieźnieński Chór Chłopiacy „Szpaki” pod dyr. Wiesława Kisera, Józef Stempel (fortepian), Anna Prabucka-Firlej (fortepian), Krzysztof Sperski (wiolonczela), Kwartet Wilanowski (skład: Tadeusz Gadzina, Paweł Łoszkiewicz, Ryszard Duż, Marian Wasiółka). Imprezy odbywały się także w Międzychodzie, Międzyrzeczu, Myśliborzu, Dreźnie, Choszcznie i Kostrzynie, gdzie pomagały Dom Kultury i SOM. Obok muzyki Henryka Wieniawskiego, Karola Szymanowskiego i Stanisława Moniuszki prezentowano muzykę współczesnych polskich kompozytorów. Prelegentami byli: Władysław Ciesielski, Edmund Grabkowski, Szczepan Kaszyński, Grzegorz Kowalec i Franciszek Woźniak. Współorganizatorami głównie byli Urząd Miejski, GTM, Klub MPIK, Muzeum, Klub Rzemiosła, Domy „Chemika” i „Kolejarza” oraz Klub „Pod filarami”. Kierownictwo art. Leszek Bończuk, Szczepan Kaszyński, Grzegorz Kowalec — konsultacja doc. Franciszek Woźniak.

W ROKU SZYMANOWSKIEGO PRZEZ ŚWIAT

W roku bieżącym obchodzimy setną rocznicę urodzin oraz 45-lecie śmierci Karola Szymanowskiego. Z tej okazji UNESCO rok 1982 ogłosiło rokiem Karola Szymanowskiego. W Polsce i na całym świecie odbywa się wiele uroczystości ku czci wybitnego kompozytora.

Działa około 15 zagranicznych komitetów organizacyjnych obchodów 100-lecia urodzin Karola Szymanowskiego, które przygotowują w swoich krajach koncerty, wystawy konferencje naukowe. Szczególna rola przypadła tu polskim wykonawcom, którzy swoje zagraniczne występy poświęcili jego muzyce.

Już w roku 1981 Filharmonia Pomorska wykonywała utwory Szymanowskiego na festiwalu w Soroe w Danii; w tym roku warszawska Filharmonia Narodowa z Chórem koncertowała na festiwalu w Dreźnie w NRD, a Filharmonia Krakowska na festiwalu w Bergen w Norwegii. W roku ubiegłym w Buenos Aires została wystawiona opera „Król Roger” z udziałem polskich realizatorów i śpiewaków — Andrzeja Hiolskiego i Wiesława Ochmana. Ta sama opera, w wykonaniu koncertowym berlińskiej orkiestry RIAS, będzie wystawiona w październiku br. w Berlinie Zachodnim, Muzyka Szymanowskiego stanowiła główny punkt programu Kwartetu im. Grażyny Bacewicz, który koncertował w Paryżu oraz Kwartetu Wilanowskiego, który wystąpił w RFN, Finlandii i Kanadzie. Przewidywane jest tournée Filharmonii Narodowej z Chórem po Republice Federalnej Niemiec.

W zagranicznych koncertach poświęconych muzyce Karola Szymanowskiego biorą również udział polscy dyrygenci. I tak Jerzy Salwarowski wystąpił w Ju-

gosławii, Jan Krenz w Szwecji, Witold Rowicki — w Bulgarii, na Węgrzech, w Szwajcarii, Hiszpanii, Francji, Henryk Czyż — w Norwegii.

Najbogatsza jest lista indywidualnych wykonawców muzyki Szymanowskiego, którzy koncertują niemal na całym świecie. Są wśród nich: Jerzy Godziszewski, Andrzej Stefański, Tadeusz Zmudziński, Lidia Kozubek, Piotr Milewski, Andrzej Tatarski, Marek Drewnowski, Wanda Wilkomirska, Barbara Bórzyńska, Kaja Danczowska.

Amerykańska wytwórnia płytowa DECCA nagrała — w ramach cyklu wszystkich symfonii Karola Szymanowskiego — III Symfonię „Pieśń o nocy” w wykonaniu Detroit Symphony Orchestra pod dyrekcją Antala Dorati z udziałem Ryszarda Karczykowskiego (tenor). Wytwórnia Schwann w RFN nagrała Stabat Mater i Litanie do Marii Panny w wykonaniu Orkiestry i Chóru Filharmonii Narodowej. Wytwórnia niemiecka — Deutsche Grammophon — wydała Mity, Pieśń Roksany i Pieśni Kurpiowskie w wykonaniu Kai Danczowskiej i Krystiana Zimmermana. Wielu nagrań dokonały również wytwórnie EMI, Delos, Columbia, Telarc i inne.

Polska Agencja INTERPRESS przygotowuje wystawę „Karol Szymanowski 1882-1937”, na której zgromadzono wiele unikalnych pamiątek po kompozytorze. Wystawa ta, zrealizowana w kilku wersjach językowych, będzie prezentowana we wszystkich prawie stolicach europejskich, a także w Waszyngtonie, Tokio, Buenos Aires...

Karol Szymanowski jest uważany za ojca polskiej muzyki współczesnej — wiele zawdzięczają mu Witold Lutosławski, Krzysztof Penderecki, a zmarły niedawno Tadeusz Baird uważał się za jego duchowego ucznia. Miłośnicy jego muzyki mają nadzieję, że 1982 rok przyczyni się do upowszechnienia twórczości muzycznej Szymanowskiego oraz do wzrostu jego popularności w Polsce i na całym świecie.

ROK KAROLA SZYMANOWSKIEGO W WOJ. GORZOWSKIM

W woj. gorzowskim muzyce Karola Szymanowskiego, którego Międzynarodowy Rok, obchodzony jest na całym świecie wiele miejsca poświęcono już w czasie Gorzowskich Dni Muzyki — 1981. Utwory K. Szymanowskiego grali kolejno pianistka katowicka Monika Sikorska-Wojtacha w Gorzowie i Międzychodzie, skrzypce Roman Lasocki z towarzyszeniem Urszuli Bożek-Musialskiej, śpiewaczka Jadwiga Skoczylas-Pruś z towarzyszeniem Zbigniewa Świeżyńskiego, Chór Chłopięcy „Szpaki” pod kierunkiem Wiesława

Kisera, pianiści Józef Stempel i Jan Jański. Przygotowano także przez Gorzowskie Towarzystwo Muzyczne im. Henryka Wieniawskiego specjalną konferencję poświęconą kompozytorowi z referatami Franciszka Woźniaka, Władysława Ciesielskiego i Szczepana Kaszyńskiego. W br. utwory Szymanowskiego w Gorzowie w Klubie MPiK oraz w Muzeum wykonywali Mieczysława Łączna, Lech Koperny i Jan Jański.

W Międzyrzeczu, z pomocą Krajowego Biura Koncertowego, w Muzeum odbył się uroczysty „Salon Muzyczny” w wykonaniu prof. Stanisławy Szeligowskiej (wspomnienia osobiste o Szymanowskim), Barbary Mądrej (sopran) przy akompaniamencie i wykonawczyni utworów tegoż kompozytora Anny Siczynskiej. O muzyce Szymanowskiego mówił gospodarz „Salonu” Tadeusz Szantruczek. Impreza ta zostanie powtórzona w Gorzowie w czasie tegorocznych „Dni”.

Państwowa Szkoła Muzyczna I i II st. im. Tadeusza Szeligowskiego w Gorzowie przygotowała również specjalny montaż dla uczczenia Szymanowskiego. Opracowania dokonała nauczycielka fortepianu Dymara Sniechota-Ogłoz. M. in. wystąpili uczniowie Szkoły Katarzyna Nowak, Anna Woźniak i Dariusz Nowak (fortepian), Jarosław Lis i Katarzyna Pałasik (skrzypce), Barbara Chomska (akompaniament), słowo wiążące Beata Moch. Audycja ta została powtórzona w auli PSM w Strzelcach Krajeńskich i w Choszcznie.

W Gorzowie i w wielu szkołach i ogniskach odbyły się specjalne audycje przygotowane przez Filharmonię Poznańską z udziałem Haliny Matysiak (sopran), Pawła Radzińskiego (skrzypce) i Józefa Walczaka (fortepian). O twórczości wielkiego kompozytora mówił Marian Korzeniewski.

W Myśliborskim Ośrodku Kultury, staraniem KBK i GTM, goszczono aktorkę Halinę Dzieduszycką, która mówiła o Szymanowskim na podstawie osobistych wspomnień, pianistkę Grażynę Pstrokańską-Navrtil i znanego krytyka i publicystę muzycznego Wojciecha Dzieduszyckiego, który mówił o twórczości kompozytora.

GTM przygotowuje specjalny program ku czci Szymanowskiego dla zaprzyjaźnionego Związku Kompozytorów i Muzykologów Okręgu Frankfurt nad Odrą z udziałem prorektora AM w Bydgoszczy kompozytora i pianisty Franciszka Woźniaka. Wiele utworów Szymanowskiego zostało zaprezentowanych w czasie tegorocznych XVI Gorzowskich Dni Muzyki i w czasie bieżącego sezonu pracy artystycznej w woj. gorzowskim.

XVI GORZOWSKIE DNI MUZYKI — 1982
od 1 do 10 października 1982 r.

Międzynarodowy
Dzień Muzyki
piątek
1.X.1982
godz. 17
Sala kameralna GTM
ul. Teatralna 8

KONCERT KAMERALNY
ZENON HODOR — skrzypce
TADEUSZ CHMIELEWSKI — fortepian
(AM Łódź)
W programie: Fr. Chopin, E. Miynarski, K. Szymanowski, H. Wieniawski

piątek
1.X.1982
godz. 16.30
Sala PSM I i II st.
ul. Chrobrego 3

**WIECZORNICA Z OKAZJI
MIĘDZYNARODOWEGO
DNIA MUZYKI**
Wykonawcy: uczniowie szkoły

sobota
2.X.1982
godz. 18
Sala Teatru
im. J. Osterwy
ul. Teatralna 8

**ORKIESTRA KAMERALNA
POLSKIEGO RADIA I TELEWIZJI
W POZNANIU**
Kierownik artystyczny i dyrygent:
AGNIESZKA DUCZMAŁ
Solistka: JADWIGA KOTNOWSKA
— flet
W programie: K. Szymanowski,
C.Ph.E. Bach, W.A. Mozart

sobota
2.X.1982
godz. 14
MDK Kostrzyn n/O

KONCERT KAMERALNY
ZENON HODOR — skrzypce
TADEUSZ CHMIELEWSKI — fortepian

sobota
2.X.1982
godz. 17
DK „Chemik”
ul. Drzymały 26

KONCERT KAMERALNY
ZENON HODOR — skrzypce
TADEUSZ CHMIELEWSKI — fortepian

niedziela
3.X.1982
godz. 17
Muzeum Okręgowe
ul. Warszawska 33

RECITAL FORTEPIANOWY
JAN JANSKI
W programie: Fr. Chopin, G. Bacewicz, R. Schumann

niedziela
3.X.1982
godz. 19
Klub „Pod filarami”
ul. Dz. Wrzesińskich 18

KONCERT KAMERALNY
TERESA KARAS-SUDAK — akordeon
EWA WYSZOMIERSKA-LUKOWSKA
— fortepian
W programie: M. Czajkin, P. Deiro,
B. Maruga, A. Repnikow

poniedziałek
4.X.1982
godz. 18
Klub MPlK „Ruch”

RECITAL FORTEPIANOWY
JERZY GODZISZEWSKI
W programie: Karol Szymanowski

wtorek
5.X.1982
godz. 18
Klub MPlK „Ruch”

„SALON MUZYCZNY”
Karol Szymanowski
udział:
STANISŁAWA SZELIGOWSKA
— wspomnienia
BARBARA MADRA — śpiew
ANNA SICZYŃSKA — fortepian
TADEUSZ SZANTRUCZEK — słowo
o muzyce
Współpraca: Krajowe Biuro Koncertowe

środa
6.X.1982
godz. 18
Klub MPlK „Ruch”

KONCERT KAMERALNY
WIESŁAW ZIOLKOWSKI — skrzypce
JOLANTA NOWAKOWSKA
— fortepian
W programie: H. Wieniawski,
K. Szymanowski, C. Saint-Saens

czwartek
7.X.1982
godz.
Sala Studium
Wychowania
Przedszkolnego

SPOTKANIE Z KOMPOZYTOREM
ZENON SCHUBERT — Poznań

czwartek
7.X.1982
godz. 16.30
Klub „U szefa”
ul. Chelmońskiego 8

SPOTKANIE Z KOMPOZYTOREM
ZENON SCHUBERT — Poznań

czwartek
7.X.1982
godz. 18
PSM I i II st.
ul. Chrobrego 3

SPOTKANIE Z KOMPOZYTOREM
ZENON SCHUBERT — Poznań

piątek
8.X.1982
godz. 18
Sala kominkowa SDK
Sulęcín

SPOTKANIE Z KOMPOZYTOREM
ZENON SCHUBERT — Poznań

piątek
8.X.1982
godz. 18
Klub „U szefa”
ul. Chelmońskiego 8

RECITAL AKORDEONOWY
TERESA KARAS-SUDAK

sobota
9.X.1982
godz. 17
Muzeum Okręgowe
ul. Warszawska 33

KONCERT KAMERALNY
STANISŁAW POKORSKI
— wiolonczela
ANDRZEJ TATARSKI — fortepian
W programie: F. Francoeur,
D. Goens, L. van Beethoven,
P. Czajkowski

sobota
9.X.1982
godz. 17
Międzyrzecz SOM
ul. 22 Lipca 13

RECITAL FORTEPIANOWY
ANNA ORGANISZCZAK —
Poznań AM
W programie: K. Szymanowski,
J. Haydn, F. Chopin, D. Scarlatti

niedziela
10.X.1982
godz. 12.30
Klub MPIK „Ruch”

PROGRAM MUZYCZNY
Recital fortepianowy
ANNA ORGANISZCZAK
— Poznań AM
W programie: K. Szymanowski,
J. Haydn, F. Chopin, D. Scarlatti

niedziela
10.X.1982
godz. 19
Sala kina „Słońce”
ul. Chrobrego

KONCERT CHÓRU
AKADEMICKIEGO
Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu
Dyrygent:
STANISŁAW KULCZYŃSKI
W programie: G. Fr. Haendel,
H. Purcell, T.L. de Victoria,
M. Haydn, A. Scarlatti, A. Bruckner,
G. Deakbardos, R. Thompson,
V. Nees oraz Negro Spiritual.

Imprezy towarzyszące:

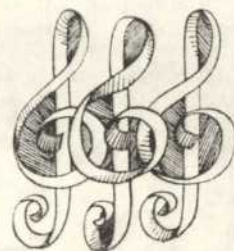
czwartek
7.X.1982
godz. 19
Klub „Pod filarami”
ul. Dz. Wrzesińskich 19
Przedprzedaż biletów
w Klubie

Koncert zespołu OLD TIMERS
— jazz tradycyjny

Duet akordeonowy Teresa i Jerzy KASZUBOWIE (Poznań)

Bilety i zaproszenia: Gorzowskie Towarzystwo Muzyczne
im. H. Wieniawskiego, ul. Teatralna 8, tel. 239-70 i 282-34

CHÓR AKADEMICKI UNIwersYTETU IM. A. MICKIEWICZA

Chór Akademicki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu powstał w roku 1966 dzięki zapałowi i staraniom grupy studentów prawników. Dyrygentem zespołu prawie od początków jego istnienia jest doc. Stanisław Kulczyński.

Działalność artystyczną rozpoczęto od śpiewania pieśni napisanych dla zespołów amatorskich, lecz w miarę doskonałości się chóru sięgano po coraz ambitniejszy repertuar, wykonując utwory dawnych mistrzów, a także kompozytorów współczesnych. Po nawiązaniu współpracy z Państwową Filharmonią Poznańską — wraz z jej orkiestrą, pod dyktando sławnych dyrygentów, chór uniwersytecki był wykonawcą wielkich dzieł wokalnie-instrumentalnych: „IX Symfonii” L. van Beethovena, „Stabat Mater”, K. Szymanowskiego, „Carmina burana” C. Orffa, „Małej mszy uroczystej” G. Rossiniego, „Beatus vir” H. M. Góreckiego i innych.

O poziomie wykonawczym zespołu świadczą wysokie oceny znawców i nagrody zdobyte na konkursach czy festiwalach krajowych i zagranicznych, m.in.: Grand Prix w Poznaniu, I nagroda w Katowicach, I nagroda w Legnicy w 1976 r. i II w 1981 r., III nagroda w Llangollen, I nagroda w Middlesbrough (Anglia), dwie II nagrody w Gorycji (Włochy), III nagroda w Spittal (Austria), trzy srebrne medale w Tampere (Finlandia).

Akademicy śpiewacy występują nie tylko na uroczystościach uczelnianych, regionalnych czy miejskich, ale wszędzie tam, gdzie ich śpiew może przynieść radość słuchaczom.

15 lat działalności chóru, który co roku, z konieczności zmienia swój skład osobowy, a mimo to utrzymuje się ciągle na wysokim poziomie, jest zasługą znakomitego dyrygenta, protektora Uczelni, a także pasji śpiewania i wytrwałej pracy wszystkich chórzystów.

CHÓR AKADEMICKI UNIwersYTETU IM. A. MICKIEWICZA W POZNANIU

Kierownik artystyczny i dyrygent:
doc. STANISŁAW KULCZYŃSKI

Współpracownicy:

mgr EWA MIKOŁAJEWSKA

mgr MARIA PAWLACZYK

Prezes Chóru:

doc. dr hab. RUFIN MAKAREWICZ

SOPRANY:

Barbara Adamczyk
Miroslawa Adamczyk
Alina Bartoszak
Lidia Bawolska
Małgorzata Biadasz
Aleksandra Błażejewska
Dorota Czerwińska
Anna Domaszewska
Alina Drozdowicz
Lucyna Dyczkowska
Magdalena Frańsko
Aleksandra Gabska
Wiesława Grabarczyk
Jadwiga Gruszka
Barbara
Hajnowska-Stachowiak
Anna Kowalska
Beata Kucharska
Małgorzata Lechojda
Emilia Łukomska
Ewa Mikołajewska
Justyna Pinkowska
Renata Rzepisko
Grażyna Sikorska-Lojko
Danuta Spychała
Wioletta Strecker
Alicja Sygnet
Stefania Tadych
Maria Wagińska-Marzec
Karin Watter
Barbara Wiczorkowska
Wiesława Winduga
ALTY:
Anna Biadasz
Dorota Bimek
Małgorzata Chylewska
Aleksandra Englert
Donata Gazarkiewicz
Jolanta Górczyńska
Aleksandra Górnikiiewicz
Katarzyna Janiszewska

Lidia Jarek

Dorota Latus
Beata Litkowska
Anna Lipczyńska
Agata Mikołajczak
Anna Michalak
Paulina Michałek
Alicja Pilarczyk
Sylwia Seul
Tatiana Tatarska
Anna Urbańska
Małgorzata Wallas
Hanna Waszkiewicz

TENORY:

Kazimierz Budzik
Henryk Gołąb
Janusz Kordylewski
Tadeusz Kurek
Jerzy Laskowski
Janusz Malewski
Andrzej Pluciński
Krzysztof Prałat
Kazimierz Stukin
Piotr Żwak

BASY:

Andrzej Chylewski
Ryszard Ciesielski
Grzegorz Czeszak
Miroslaw Draheim
Franciszek Gapiński
Piotr Górski
Andrzej Gulczyński
Henryk Józefowski
Arkadiusz Kasperuk
Wojciech Kopaczyński
Rufin Makarewicz
Piotr Maciejewski
Przemysław Pałka
Ryszard Wieczorek
Andrzej Wystański
Maciej Ziemkowski

ORKIESTRA KAMERALNA PR i TV W POZNANIU

Założona w roku 1968 przez Agnieszkę Duczmal jako Orkiestra Kameralna „Pro Musica” pod patronatem Jeunessees Musicales i Poznańskiego Towarzystwa Muzycznego im. Henryka Wieniawskiego, od roku 1977 działa jako Orkiestra Kameralna Polskiego Radia i Telewizji w Poznaniu.

Zespół dokonuje regularnych nagrań dla Polskiego Radia — do chwili obecnej przeszło 40 godzin muzyki, obejmującej repertuar od baroku do współczesności. Nagrywał też dla radia holenderskiego NCRV oraz dla radiofonii zachodnioberlińskich RIAS i SFB. Dla „Polskich Nagrań” dokonał — wraz ze znanymi solistami śpiewakami — nagrania płytowego opery G. F. Haendla „Sosarme” (drugie nagranie na świecie).

Działalności radiowej i nagraniowej Orkiestry towarzyszą liczne koncerty estradowe w kraju i za granicą (Berlin Zachodni, Bułgaria, Finlandia, Francja, Grecja, Holandia, RFN, NRD, Włochy), często z udziałem znanych solistów (np. Henryk SZERYNG, Maurice ANDRE, Stefania WOYTOWICZ). Na Międzynarodowym Spotkaniu Młodych Orkiestr Fundacji Herberta von Karajana w Berlinie Zachodnim w roku 1976 Orkiestra otrzymała SREBRNY MEDAL.

AGNIESZKA DUCZMAL

Studiowała dyrygenturę w latach 1966-71 w Wyższej Szkole Muzycznej w Poznaniu u Prof. W. Krzemieńskiego, uzyskując dyplom z wyróżnieniem. Już w czasie studiów — w roku 1968 — utworzyła Orkiestrę Kameralną, której kierownikiem artystycznym i dyrygentem jest do chwili obecnej. Po ukończeniu studiów pracowała jako dyrygent asystent w Państwowej Filharmonii w Poznaniu, a następnie jako dyrygent w Państwowej

Operze w Poznaniu, gdzie przygotowała m.in. następujące premiery: Verdi „Rigoletto”, Puccini „Madame Butterfly”, Telemann „Pimpinone”, Britten „Sen nocy letniej” — polska prapremiera, Prokofiew „Romeo i Julia”.

Agnieszka Duczmal prowadzi liczne koncerty z orkiestrami symfonicznymi w kraju i za granicą. Jest laureatką I Ogól-

nopolskiego Konkursu Dyrygentów w Katowicach (rok 1970), a w roku 1975 uzyskała wyróżnienie na IV Międzynarodowym Konkursie Dyrygentów Fundacji Herberta von Karajana w Berlinie Zachodnim. Swą działalność artystyczną koncentruje jednak przede wszystkim na prowadzonej przez siebie od blisko 14 lat Orkiestrze Kameralnej Polskiego Radia i Telewizji w Poznaniu.

Głosy prasy:

...Moim zdaniem jest Pani urodzonym dyrygentem...

...Pani wybitna muzykalność i muzyczna pasja zafrapowały mnie. Należała Pani do wcale nie tak licznych kandydatów, którzy z orkiestrą jak się to popularnie mówi „muzykowali”...

Z listu Przewodniczącego Jury IV Międzynarodowego Konkursu Dyrygentów Fundacji H. v. Karajana, Wolfganga Stresemanna, Berlin Zachodni 9.X.1975.

...Orkiestra okazała się zespołem wybitnym, sprężystym, precyzyjnym, wirtuozowskim, dysponującym pełną paletą niuansów, barw i kontrastów...

„La Dauphine Dimanche” Evin 22.V.1977

...Harmonijne skojarzenie dyscypliny i znanstwa — poznańska Orkiestra Kameralna zaprezentowała wszelkie atuty...

„Störmaner Tageblatt” 18/19.II.1978

...Wielki talent — młoda polska dyrygentka Agnieszka Duczmal...

„Die Welt” 20.II.1978

...Agnieszka Duczmal z Poznania (...) zmusiła mnie do zmiany poglądu, że kobieta nie może być dobrym szefem zespołu, bo jest to zajęcie dla kaprała. Sądząc po tej Agnieszce — może!...

„Polityka” 11.III.1978

...Młoda dyrygentka Agnieszka Duczmal płynnymi, a zarazem precyzyjnymi ruchami doprowadziła orkiestrę do osiągnięcia pełnego i równocześnie zróżnicowanego tonu...

„Der Tagesspiegel” Berlin 17.III.1981

Kobieta, Agnieszka Duczmal, na podium dyrygentkim — i jaka świetna!

...Agnieszka Duczmal — dyrygentka o znakomitym przygotowaniu i wielkim autorytecie...

...Najgłośniejszy sukces, owacje i kwiaty dla Agnieszki i świetnej orkiestry, która zmuszona została do dwóch bisów...

„Paese Sera” 31.VIII.1981

...Polacy zaprezentowali wielkie umiejętności...

...Atutami Orkiestry są niezwykła dyscyplina gry, bogata dynamika i nadzwyczajna siła wyrazu...

„Hamburger Abendblatt” 4.X.1974

JERZY GODZISZEWSKI

Jest laureatem VI-go Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. F. Chopina w Warszawie. W latach 1960-61 był uczestnikiem Kursów Doskonalenia Pianistyki prowadzonych przez Arturo Benedetti Michelangeli w Arezzo. Występował w wielu krajach europejskich. Prowadził stale ożywioną działalność koncertową w Polsce.

Chętnie wykonuje programy monograficzne lub zestawiające dzieła dwu autorów — m. in. D. Scarlatti, W. A. Mozarta, L. van Beethovena, F. Chopina, C. Debussy'ego, M. Ravela, A. Skriabina, S. Prokofiewa, B. Bartoka, K. Szymanowskiego.

W roku 1975 z okazji 100 rocznicy urodzin M. Ravela wykonał komplet dzieł fortepianowych tego kompozytora w wielu miastach Polski.

Nagrał na płyty dla Polskich Nagrań utwory fortepianowe A. Skriabina i S. Prokofiewa, Preludia F. Chopina oraz partię fortepianu w dwu cyklach pieśni C. Debussy'ego śpiewanych przez Halinę Łukomską, jak również utwory F. Chopina na kasety dla Wifonu.

Występuje również w duecie fortepianowym z Alicją Mikusek, mając na swym koncie m.in. pierwsze polskie wykonanie wielkiego cyklu O. Messiaena „Visions de l'Amen” i nowoodkrytych utworów M. Ravela.

ZENON HODOR

Studia w klasie skrzypiec w PWSM w Łodzi, w Konserwatorium w Leningradzie oraz w Brukseli, Aspirantura w PWSM w Warszawie. Od 1948 r. koncertmistrz Filharmonii w Łodzi. Występował wielokrotnie jako solista w koncertach symfonicznych i kameralnych na terenie całego kraju oraz Czechosłowacji, ZSRR, Anglii, Francji, Belgii, RFN, Włoch i na Węgrzech.

Nagrania dla PRITV oraz Filmu Polskiego oraz nagrania płytowe.

JAN JAŃSKI

kształcił się pod kierunkiem doc. H. Kruszevskiej w Państwowym Liceum Muzycznym i Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Poznaniu. Studia pianistyczne ukończył w PWSM w Warszawie w klasie prof. Z. Drzewieckiego. Od 1974 r. docent PWSM w Poznaniu, od 1975 r. Dziekan Wydziału Instrumentalnego, od 1980 r. Kierownik Katedry Fortepianu Akademii Muzycznej w Poznaniu. Równocześnie z ramienia O.Z.M.P. jest konsultantem - rzeczownicą Szkół Muzycznych II stopnia. Wielokrotnie

był członkiem i przewodniczącym jury konkursów pianistycznych Szkół Muzycznych I i II st. W 1981 r. był członkiem Jury XIV Ogólnopolskiego Konkursu Pianistycznego na stypendia artystyczne im. Fr. Chopina w Warszawie. Występował jako solista koncertów symfonicznych i z recitalami w wielu miastach Polski a także w ZSRR i Czechosłowacji. Nagrywa dla radia i telewizji. Stale współpracuje z Gorzowskim Towarzystwem Muzycznym im. Henryka Wieniawskiego jako pianista, akompaniator i konsultant społeczny.

TERESA KARAŚ-SUDAK

akordeonistka PSM I st. w Kłodzku i Gorzowie w kl. Jana Filipa i Jana Bukowskiego, PSM II st. w Łodzi w kl. Mieczysława Mikołajczyka i AM w Gdańsku w kl. Józefa Madanowskiego. Jest laureatką wielu konkursów jako solistka i kierowniczka zespołów dziecięcych i młodzieżowych m.in. w Szczecinku I m., następnie IV m., Poznaniu I m. Brała udział w konkursie ogólnym.

nopolskim w Białymstoku, koncertowała jako solistka w wielu miastach kraju oraz w NRD i w Leningradzie. Była członkiem zespołu „Odeon” w Gorzowie. Nagrody konkursowe uzyskują jej uczniowie m.in. w Międzyrzeczu i w NRD. Teresa Karaś-Sudak jest nauczycielką PSM I i II st. w Gorzowie. Jest działaczką GTM.

JADWIGA KOTNOWSKA

należy do czołówki młodego pokolenia europejskiego wirtuozów fletu. Urodzona w 1977 r. grała początkowo na trzech instrumentach (fortepian, skrzypce, flet). Ożywioną działalność koncertową rozpoczęła mając 16 lat. Kształciła się w Akademii Muzycznej w Warszawie, oraz pod kierunkiem J. P. Rampala, A. Nicoleta i Idy Ribery w Paryżu. Jest laureatką czołowych nagród licznych międzynarodowych konkursów muzycznych: srebrny medal na XXVII

Międzynarodowym Konkursie im. G. B. Viotti'ego w Vercelli (1978 r.), III nagroda oraz nagroda specjalna za najlepszą interpretację muzyki francuskiej na Międzynarodowym Konkursie im. Marii Canals w Barcelonie (1978 r.), I nagroda na Międzynarodowym Konkursie im. Elaine Shaffer w Velveglio (Włochy 1978 r.), I nagroda na II Międzynarodowym Konkursie Fletowym w Formii (Włochy — 1979 r.), II nagroda oraz nagroda specjalna za interpretację Sonatiny Bouleza na Międzynarodowym Konkursie im. Królowej Zofii w Madrycie (1979 r.), III nagroda na Międzynarodowym Konkursie im. V. Bucchi w Rzymie (1980 r.).

Dużo koncertuje za granicą m.in. we Włoszech, Francji, Szwajcarii, Hiszpanii, RFN, Danii, Norwegii oraz w USA. Dokonuje licznych nagrań zarówno dla wytwórni płytowych jak i radiofonii (m.in. Polska, Hiszpania, Szwajcaria, USA). Z Orkiestrą Kameralną Polskiego Radia i Telewizji w Poznaniu pod dyrekcją Agnieszki Duczmal, Jadwiga Kotnowska nagrała dla potrzeb Polskiego Radia m.in. fletową wersję „Pór Roku” Vivaldiego, koncerty Bacha, Marcadantego i innych.

STANISŁAW KULCZYŃSKI

Stanisław Kulczyński urodził się w Poznaniu. Ukończył studia dyrygenckie w Akademii Muzycznej w klasie prof. Edmunda Maćkowiaka. Pracował jako nauczyciel w szkole muzycznej w Poznaniu. Od 1968 w Akademii Muzycznej w Poznaniu, początkowo jako asystent prof. Stefana Stulgrosza. Obecnie pełni funkcję prorektora Akademii Muzycznej w Poznaniu. W 1966 roku objął kierownictwo artystyczne Chóru Akademickiego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza

w Poznaniu. Chór pod dyrekcją docenta Stanisława Kulczyńskiego współpracując z Filharmonią Poznańską prezentuje muzykę różnych epok podczas koncertów symfonicznych na terenie miasta i województwa. Jego osiągnięcia w popularyzowaniu muzyki wśród studentów zostały nagrodzone medalem Ministra Kultury i Sztuki. Za zasługi dla uniwersyteckiego życia kulturalnego został uhonorowany przez miasto i Polskie Stowarzyszenie Muzyków.

BARBARA MAĐRA

ukończyła Akademię Muzyczną im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu w 1982 r. W roku 1978 została zaangażowana jako solistka do Teatru Wielkiego im. St. Moniuszki w Poznaniu. Jest wykonawczynią czołowych partii sopranowych w repertuarze Teatru poznańskiego — m.in. Donna Anna w „Don Giovannim” Mozarta, Mimi w „Cygankach” Pucciniego, LIU w „Turandot” Pucciniego, Desdemona w „Otellu” i Leonora w „Trubadurze” Verdiego, Roxana w „Królu Ro-

gerze" Szymanowskiego, Lairetta w „Giannim Schicchi”.
Jest laureatką I nagrody Międzynarodowego Konkursu „Voci Verdiane” w Busseto w 1980 roku. Poza estradami i scenami krajowymi występowała gościnnie w Szwajcarii, Rumunii i we Włoszech.

STANISŁAW POKORSKI

urodził się w roku 1942. Studiū muzyczne odbył w Akademii Muzycznej w Poznaniu uzyskując dyplom w kl. wiolonczeli u docenta K. Michalka. Brał udział w kursach mistrzowskich interpretacji w Weimarze i Łańcucie. W latach 1963-1978 był członkiem Filharmonii Zielonogórskiej pełniąc funkcję koncertmistrza i solisty. 1978-79 r. był członkiem Orkiestry Kameralnej PRiTV w Poznaniu i Filharmonii Poznańskiej.

Od 1979 roku jest pracownikiem Akademii Muzycznej w Poznaniu jako wykładowca. Od 1979 r. jest członkiem zespołu kameralnego

przy Muzeum Narodowym w Poznaniu Collegium Musicorum Posnanicusium, z którym posiada nagrania radiowe i telewizyjne. Koncertował w kraju a także we Francji, RFN, ZSRR, NRD. Jako nauczyciel i działacz muzyczny współpracował z LTM w Zielonej Górze i z GTM w Gorzowie Wlkp.

ANNA SICZYŃSKA

naukę gry na fortepianie rozpoczęła w 5 roku życia. Uczęszczała do Państwowej Szkoły Muzycznej im. H. Wieniawskiego i Państwowego Liceum Muzycznego im. M. Karłowicza w Poznaniu. Państwową W.ższą Szkołę Muzyczną w k'asie prof. Olgi Iliwskiej-Dąbrowskiej i doc. Andrzeja Tatarskiego ukończyła w 1981 r. W czasie studiów współpracowała z Chórem Chłopców i Męskim Państwowej Filharmonii w Poznaniu pod dyr. Stefana Stuligrosza jako akompaniorka. Obecnie pracuje jako pedagog w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego oraz jako korepetytor solistów w Teatrze Wielkim w Poznaniu. Posiada nagrania telewizyjne i radiowe.

ZENON SCHUBERT

kompozytor poznański, urodził się w 1934 roku w Grudziądzu. Do szczególnych przeżyć należy okres okupacji hitlerowskiej, bowiem w roku 1942 zostaje aresztowany przez gestapo jego ojciec. Odzwierciedleniem owych ponurych lat jest napisany w roku 1969 Poemat symfoniczny „Niepodległa Polska”, na napisanie którego otrzymał kompozytor stypendium Ministerstwa Kultury i Sztuki. Równolegle z nauką w szkole podstawowej w Toruniu, Zenon Schubert podejmuje naukę gry na forte-

pianie a następnie gry skrzypcowej w Średniej Szkole Muzycznej w Toruniu. Przez trzy lata studiuje medycynę w Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie, ale zamiłowania muzyczne zdecydowały o wyborze dalszych studiów muzycznych. Już jako uczeń liceum, a następnie student medycyny prowadzi chóry i zakłada zespoły instrumentalne. Związał swe losy z Poznaniem, tu kończy Średnią Szkołę Muzyczną im. Fr. Chopina w zakresie gry organowej i równoległe dyrygowania (później jest dyrektorem tej szkoły), a następnie uzyskuje dyplom w zakresie kompozycji w klasie prof. Stefana Bolesława Poradowskiego i gry organowej w klasie doc. Józefa Pawlaka w Akademii Muzycznej w Poznaniu.

Obok intensywnej pracy twórczej, prowadzi szeroką działalność artystyczną (dyrygencka), pedagogiczną, publicystyczną oraz społeczną. Przez kilka lat pracował w poznańskiej Wojewódzkiej Radzie Narodowej jako wizytator szkolnictwa artystycznego, następnie był dyrektorem: Państwowej Podstawowej Szkoły Muzycznej im. H. Wieniawskiego, Państwowej Szkoły Muzycznej II stopnia im. Fr. Chopina, a obecnie Zespołu Szkół Muzycznych nr 2 w Poznaniu. Równoległe wykłada instrumentację i harmonię w Akademii Muzycznej w Poznaniu. Jest prezesem Poznańskiego Stowarzyszenia Ognisk Artystycznych w Poznaniu. Przez 10 lat popularyzuje twórczość swoich kolegów — kompozytorów w audycjach radiowych „Poznańscy Kompozytorzy”.

Za działalność artystyczną, pedagogiczną i społeczną odznaczony został wieloma odznaczeniami. Jako kompozytor Schubert legitymuje się pokaźnym dorobkiem twórczym.

STANISŁAWA SZELIGOWSKA

Studiowała prawo i muzykologię (Uniwersytet Jagielloński). Posiada dyplom nauczyciela muzyki i śpiewu (Uniwersytet Warszawski).

Pracowała w szkolnictwie muzycznym I i II st. i w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej i Operowej w Poznaniu. Prowadziła eksperymenty metodyczno-programowe z dziećmi i młodzieżą n.t. rozwijania inwencji twórczej dziecka, łączenie muzyki z malarstwem (wystawa w Warszawie) i z poezją i grą sceniczną (w kostiumach) przez dzieci. (Kantaty K. Schumana „Król Midas” na Festiwalu Szkół Artystycznych). Organizuje wykłady na ogólnopolskich kursach dla nauczycieli, opracowuje oprawy muzyczne sztuk teatralnych dla Wilna, Lublina, Gorzowa, Częstochowy i Kielce oraz audycje w zakładach pracy i do poranków symfonicznych (Wilno, Lublin, Poznań).

Odznaczenia m. in.: Nagroda Rady Postępu Pedagogicznego, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Odznaka m. Poznania, Nagroda Wojewódzka w Poznaniu i członkostwo Honorowe „Pro Sinfoniki”.

TADEUSZ SZANTRUCZEK

studia muzykologiczne ukończył w Uniwersytecie im. A. Mickiewicza pod kier. prof. Adolfa Chybińskiego i doc. Marii Szczepańskiej, a muzyczne na wydziale kompozycji, dyrygentury i teorii specjalnej poznańskiej AM pod kier. prof. Tadeusza Szeligowskiego. Studiował również w klasie fortepianu prof. Ireny Kurpisz-Stefanowej i prof. Gertrudy Konatkowskiej. W latach 1973-78 był zastępcą dyrektora Państwowej Filharmonii w Poznaniu, a w sezonie następnym zastępcą dy-

rektora Państwowej Opery we Wrocławiu. Obecnie jest kierownikiem muzycznym Teatru Wielkiego im. St. Moniuszki w Poznaniu, oraz stałym recenzentem „Głosu Wielkopolskiego”. Posiada w swoim dorobku muzykologicznym także referaty, artykuły i recenzje, publikowane w wydawnictwach i czasopismach. Jest sekretarzem sekcji krytyków i publicystów muzycznych przy Zarządzie Głównym Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków w Warszawie. Odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej, odznaką Zasłużony Działacz Kultury, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Odznaką Honorową m. Poznania.

OLD TIMERS

Henryk Majewski — trąbka, leader; Janusz Kwiecień — klarinet, Zbigniew Konopezyński — puzon, Andrzej Jagodziński — fortepian, Jerzy Stwarz — kontrabas, Henryk Stefański — banjo, gitara, Tadeusz Federowski — perkusja.

Old Timers trzykrotnie zdobywał Złotą Tarkę w kategorii nagród indywidualnych, to najwyższe trofeum zdobywali Janusz Kwiecień i Andrzej Jagodziński. Zaden więc zespół nie uzyskał wyższego tytułu od występu na tym festiwalu.

Grupa powstała w 1965 r. i pod kierownictwem Henryka Majewskiego, wypracowała sobie poziom artystyczny, którego w Europie nikt dorównać nie może. A zna ich dostojnie cała Europa, a ostatnio także i Indie gdzie bywali na festiwalach w Bombaju i Kalkucie. Zespół nagrał 10 płyt długogrających, wziął udział w wielu festiwalach, zdobywał liczne nagrody. Ktoś nazwał sekcję rytmiczną Old Timersów

— Reprezentacyjną Polską Sekcją Rytmiczną — pewnie ten fakt, jak i walory całego zespołu sprawiły, że wielu zagranicznych solistów właśnie ten zespół wybierają sobie do towarzystwa: Albert Nicholas, Sandy Brown, Beryl Bryden, Wild Bill Davison, Benny Waters występowali w Polsce właśnie z Old Timersami. Obecnie Old Timersi przesuwiają swój obszar zainteresowań od dixielandu ku swingowi.

ANNA ORGANISZCZAK

pianistka, absolwentka Akademii Muzycznej im. J. Paderewskiego w Poznaniu w klasie fortepianu doc. Jana Jańskiego. W roku 1980 zdobyła II nagrodę na Ogólnopolskim Konkursie Muzyki Kameralnej w Łodzi. Od 1 października 1982 r. zatrudniona jako asystent-stażysta przy Katedrze Fortepianu Akademii Muzycznej w Poznaniu. Występowała na estradach Poznania, Gorzowa i miast Wielkopolski. Ma nagrania radiowe.

ANDRZEJ TATARSKI

urodził się w roku 1944. Studiował w PWSM w Poznaniu w klasie prof. Olgi Dąbrowskiej, uzyskując w roku 1968 dyplom z wyróżnieniem.

W tym samym roku brał udział w Międzynarodowym Konkursie Muzyki Współczesnej im. O. Messiaena w Royan we Francji oraz w Kursie Techniki Fortepianowej w Lenzerheide w Szwajcarii.

W latach 1969-79 przebywał w Paryżu w ramach stypendium Rządu Francuskiego, studiując u prof. Vlado

Perlemutera. W roku 1976 brał udział w pracach jury Międzynarodowego Konkursu Muzyki Kameralnej w Evian we Francji, natomiast w sierpniu 1978 był wykładowcą na Międzynarodowym Kursie Muzyki Kameralnej w Weikersheim w RFN.

Jako solista i kameralista koncertował w wielu krajach Europy (m.in. w Bułgarii, NRD, ZSRR, RFN, na Węgrzech, we Francji, Norwegii, Włoszech, Belgii), a także na Kubie i Jamajce.

Dokonał licznych nagrań dla Polskiego Radia i Telewizji. Obecnie pracuje na stanowisku docenta AM w Poznaniu.

WIESŁAW ZIÓLKOWSKI

ur. w 1957 roku w Łodzi. Naukę gry na skrzypcach rozpoczął w 9 roku życia w PSM w Łodzi w klasie Jerzego Wasieła a następnie w PSM I i II st. u docenta Romana Lasockiego. Średnią Szkołę Muzyczną kończy w Toruniu u prof. Janusza Purzyckiego. Od r. 1979 pozostaje pod opieką pedagogiczną doc. Michała Grabarczyka w AM w Poznaniu. Brał już udział w ogólnopolskich przesłuchaniach młodych skrzypków (1972 Szczecin, 1975 Bydgoszcz). Od 1981 roku jest stypendystą Lubuskiego Towarzystwa Muzycznego im. Henryka Wieniawskiego w Zielonej Górze.

SŁOWNIK KOMPOZYTORÓW

BACEWICZ GRAŻYNA — ur. 5.V.1913, Łódź. Kompozytorka i skrzypaczka; należy do czołowych przedstawicieli kompozytorów polskich średniego pokolenia; autorka wielu utworów orkiestrowych, koncertów instrumentalnych, dzieł kameralnych i skrzypcowych. Występowała jako skrzypaczka-wirtuoz w różnych krajach Europy. Do najlepszych utworów Bacewiczówny należą: III i IV Koncert skrzypcowy, II i IV Symfonia, IV i VI Kwartet smyczkowy, Kwintet fortepianowy, Etiudy na fortepian, a szczególnie neobarokowy Koncert na smyczki i dynamicznie witalna, Muzyka na smyczki, perkusję i trąbki, Ponadto: Sinfonietta, Uwertura polska, Koncert na orkiestrę, Uwertura, Partita Wariacje na orkiestrę, Pensieri norturni na orkiestrę kameralną, VI Koncert skrzypcowy, Koncert wiolonczelowy, Koncert fortepianowy, Wariacje na kwartet smyczkowy, liczne utwory fortepianowe i skrzypcowe (m.in. popularny Oberek, Sonata), opera radiowa „Przygoda króla Artura”, balet „Z chłopów król” i oratorium Apokalipsa.

BACH CARL PHILIP EMANUEL — ur. 8.III.1714, Weimar, zm. 14.XII.1788, Hamburg. Kompozytor niemiecki. Jeden z synów Jana Sebastiana, zwany „berlińskim” lub „homburskim” Bachem. Uważa się go za prekursora epoki klasyków wiedeńskich. Pisał utwory klawesynowe (koncerty, sonaty); jest autorem bardzo wartościowego dzieła pedagogicznego Versuch über die wahre Art, das Klavier zu spielen.

BRUCKNER ANTON — ur. 4.09.1824 r., Wiedeń, austriacki kompozytor. Pochodził z rodziny wiejskiego nauczyciela. Ojciec jego wiele czasu poświęcał muzyce kierując chórem i zespołem instrumentalnym przy kościele parafialnym w Ansfelden. Matka jego śpiewała w chórze. Młody Bruckner wzrastał w atmosferze zainteresowania muzyką. Od wczesnych lat dziecinnych grywał na skrzypcach i organach, był chórzystą w zespole ojca, a w wieku 10 lat zastępował go przy organach podczas nabożeństw. Po śmierci ojca, Bruckner, który miał piękny głos sopranowy, został śpiewakiem w opactwie St. Florian. Pod wpływem Wagnera powstały w latach 1864—68 pierwsze dojrzałe utwory Brucknera: 3 msze i I Symfonia. Od chwili gdy w 1873 r. dedykował Wagnerowi trzecią Symfonię i wstąpił do Wagner-Verein w Wiedniu, został uznany za reprezentanta grupy „młodoniemieckiej” i znalazł się na indeksie krytyki oraz konserwatywnej publiczności Wiednia. W latach 70-tych wykonania dzieł Brucknera należały do rzadkości. Dopiero w latach 80-tych jego muzyka zaczęła zdobywać uznanie, głównie dzięki kilku entuzjastycznie nastawionym dyrygentom, jak m.in. G. Mahlera. W 1891 r. Bruckner został promowany na doktora h.c. Uniwersytetu w Wiedniu. Ostatnie lata życia wypełniła mu praca nad IX Symfonią, której nie zdążył dokończyć. Zmarł 11.X.1896 r.

DEAKBARDOS GEORGIUS — ur. 1905 r., organista i kompozytor. Głównie poświęcił się twórczości chóralnej w muzyce sakralnej.

FRANCOEUR FRANCOIS — (1698—1787), kompozytor francuski. Żył i działał w Paryżu, członek orkiestry operowej a także Orkiestry Królewskiej.

GOENS DANIEL — kompozytor reprezentujący wirtuozowską miniaturę dramatyczną.

HAENDEL GEORG FRIEDRICH — ur. 23.II.1685, Halle; zm. 14.IV.1759, Londyn. Najwybitniejszy obok J.S. Bacha kompozytor niemiecki pierwszej połowy XVIII w. Początkowo był organistą w Halle, później skrzypkiem i kompozytorem operowym w Hamburgu i we Włoszech. Resztę życia — 47 lat — spędził w Londynie. Obok oper i oratoriów pisał utwory organowe, fortepianowe, skrzypcowe, sonaty triowe, concerti grossi, koncerty obojowe oraz arie. Do najznakomitszych dzieł Haendla należą jego oratoria (m.in. słynny Mesjasz) — monumentalne, szeroko rozbudowane, o bogatej inwencji. W muzyce Haendla zeszły się — indywidualnie przetrawione — wielorakie wpływy: niemieckiej szkoły organowej XVII i XVIII w., melodyki Corellego, afektowanej opery neapolitańskiej, stylu oratoryjnego Carassimiego i wreszcie angielskiej tradycji chóralnej. Z racji długiej i owocnej działalności w Anglii Haendel uchodził tu za kompozytora narodowego.

HAYDN JOSEPH — ur. 31.III.1732, Rohrau; zm. 31.V.1809, Wiedeń. Kompozytor austriacki; najstarszy z trzech wielkich klasyków wiedeńskich (Haydn, Mozart, Beethoven). Przez wiele lat pracował jako kapelmistrz na dworze książąt Esterhazy. Napisał ponad 100 symfonii (z których wiele nosi tytuły), ponad 70 kwartetów smyczkowych, utrzymanych początkowo w formie suit, później znakomicie rozwiniętych w formie sonatowej i opartych na mistrzowskiej pracy motywicznej, a dalej wiele triów fortepianowych, sonat skrzypcowych i fortepianowych, pieśni, mszy i oratoriów (Stworzenie świata, Pory roku). Muzyka jego pełna pogody i humoru jest lekka, ruchliwa i naturalnie potoczna. W historii muzyki dokonał olbrzymiego przełomu — przede wszystkim jako twórca kwartetów smyczkowych i symfonii, w których dał podstawy klasycznej instrumentacji, faktury i formy.

MOZART WOLFGANG AMADEUS — ur. 27.I.1756, Salzburg; zm. 5.XII.1791, Wiedeń. Kompozytor austriacki. Już jako sześciolatek dziecko odbywa pierwsze podróże koncertowe. Mając 12 lat pisze pierwszą operę. Do r. 1781 pozostaje w służbie u arcybiskupa salzburskiego, następnie opuszcza Salzburg i osiada na stałe w Wiedniu. Umiera w nędzy w wieku lat 36. Napisał kilkadziesiąt kompozycji (m.in. 31 symfonii, 8 koncertów skrzypcowych, 25 koncertów fortepianowych, 4 koncerty fletowe, Koncert klarnetowy, Koncert fagotowy, 4 koncerty na róg, Koncert podwójny na flet i

harfę, ok. 30 serenad, divertimenta, 7 kwintetów smyczkowych, 30 kwartetów smyczkowych, Kwintet na klarnet i smyczki, kwartety i tria fortepianowe, 43 sonaty skrzypcowe, utwory fortepianowe, 13 oper, m.in. „Urowadzenie z seraju”, „Wesele Figara”, „Don Juan”, „Flet czarodziejski”, 19 mszy i sławne Requiem). Mozart — to jeden z najbardziej uniwersalnych twórców świata; pisał niemal w każdym gatunku muzycznym; był też kompozytorem niezwykle chłonnym i ulegał wpływom zarówno niemieckim, jak i francuskim czy włoskim. Rezultatem uniwersalności Mozarta jest jego wielokształtny styl indywidualny. Styl ten przedstawia olbrzymią skalę — od muzyki naturalnie płynącej, jasnej w formie i przebiegu, klarownej w fakturze, lekkiej i melodyjnej, aż po muzykę dramatyczną, opartą na gęszczonych chromatyce, w której kompozytor okazuje się prekursorem harmonii romantycznej. Muzyka Mozarta reprezentuje główny nurt klasyki pomiędzy Haydnem a Beethovenem.

PURCEEL HENRY — ur. 1659, Londyn; zm. 21.XI.1695, Londyn. Najwybitniejszy kompozytor angielski; organista Westminster Abbey. Autor kompozycji kościelnych (tzw. anthems, kantaty, ody), które wywarły duży wpływ na muzykę Haendla, i sonat triowych. Pisał również opery, z których znane są dwie: „Dydona i Eneasz” oraz „Król Artur”. Był mistrzem formy, harmonii i kontrapunktu, kompozytorem o wyjątkowej inwencji melodycznej i umiejętności charakteryzowania muzycznymi środkami sytuacji dramatycznych.

SAINT-SAENS CAMILLE — ur. 9.X.1835, Paryż; zm. 18.XII.1921, Algier. Autor 5 symfonii, wielu poematów symfonicznych (m.in. Taniec szkieletów), oper (m.in. Samson i Dalila), oratorium Potop, 5 koncertów fortepianowych, 3 koncertów skrzypcowych, 2 wiolonczelowych, muzyki kameralnej, utworów fortepianowych, organowych i pieśni. Kompozytor niegdyś sławny, acz okrzyczany jako eklektyk — dziś (poza Francją) niemal nie grywany.

SCARLATTI ALESSANDRO — ur. 2.V. 1660, Palermo; zm. 24.X.1725, Neapol. Wybitny włoski kompozytor muzyki operowej i kościelnej. Założyciel szkoły neapolitańskiej, która rozwinęła arię operową i stworzyła 3-częściową formę uwertury włoskiej (z częścią środkową wolną, w przeciwieństwie do uwertury francuskiej, która miała części skrajnie wolne, a środkową szybką). Dorobek kompozytorski A. Scarlattiego obejmuje imponującą ilość utworów: ponad 100 oper, ok. 200 mszy, liczne oratoria, ponad 600 kantat, psalmy, motety, madrygały, 6 concerti grossi, liczne Stabat Mater, toccaty na klawesyn.

SCARLATTI DOMENICO — ur. 26.X.1685, Neapol; zm. 23.VII.1757, Neapol. Syn Aleksandra i jego uczeń. Był wybitnym organistą swego czasu oraz kompozytorem muzyki fortepianowej (klawesynowej). Napisał Ćwiczenia na klawesyn

(obejmujące 30 utworów) oraz sonaty. Te ostatnie są jedno- i dwuczęściowe i wprowadzają dwa tematy. W rozwoju form instrumentalnych jest to pierwsze stadium krystalizacji sonaty.

SCHUMANN ROBERT — ur. 8.VI.1810, Zwickau; zm. 29.VII.1856, Emdenich. Kompozytor niemiecki; autor utworów fortepianowych, pieśni (m.in. cykl: Miłość poety, Miłość i życie kobiety), Koncertu fortepianowego a, Koncertu skrzypcowego (niedawno odnalezionego), Koncertu wiolonczelowego, 4 symfonii, uwertur, muzyki kameralnej (m.in. Kwintet fortepianowy, 3 kwartety smyczkowe), opery „Genowefa”. Działalność początkowo jako pianista i krytyk muzyczny. Później poświęcił się wyłącznie kompozycji. Schumann jest głównym przedstawicielem niemieckiego romantyzmu, świadomie przeciwstawiającym się ideałom i estetyce muzyki klasycznej. Muzyka jego jest typowo romantyczna: pełna zróżnicowanego wyrazu subiektywizmu, poetyczności i barwności. W harmonice uderza upodobanie do linearności głosów. Schumann ujawnił swój talent najpełniej we wczesnych dziełach fortepianowych (m.in. cykl: Karnawał, Etiudy symfoniczne, Sceny dziecięce) i pieśniach pełnych uroku, pomysłowości i liryczności.

SZYMANOWSKI KAROL — ur. 6.X.1882 r. w Tymoszwówe (na Ukrainie) zmarł 20.III.1937 r. w Lozanie, pochowany w Krakowie w grobach zasłużonych na Skalce.

Jest najwybitniejszym kompozytorem polskim XX w., twórcą nowoczesnego polskiego stylu narodowego.

Najważniejsze Jego utwory to: 4 symfonie, 2 koncerty skrzypcowe, 2 kwartety smyczkowe, szereg utworów skrzypcowych (Sonata d-moll, Nokturn i Tarantella, Mity, Romans i inne), fortepianowych (3 sonaty, Wariacje, Preludia, Etiudy, Fantazje, Mazurki i in.) opery „Król Roger”, „Hagith”, balet „Harnasie” oraz Stabat Mater, wiele pieśni solowych i utworów chóralnych.

Obok utworów muzycznych pozostawił również szereg rozpraw o charakterze historyczno-socjologicznym (O Chopinie, „Wychowawcza rola kultury muzycznej w społeczeństwie” i in.) Był również pedagogiem i piastował stanowisko dyrektora Państwowego Konserwatorium Muzycznego, a po jego reorganizacji był pierwszym rektorem Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Warszawie.

THOMPSON RANDALL — ur. 21.IV.1899, Nowy Jork. Kompozytor amerykański; autor symfonii, utworów kameralnych, fortepianowych, wokalnych oraz opery „Salomon and Bal-kis”.

WIENIAWSKI HENRYK — ur. 20.VII.1835 r. w Lublinie. Rozpoczął naukę w rodzinnym mieście u: Jana Hornziela, Stanisława Serwaczyńskiego i Antoniego Parisa. Jesienią 1843 r. udał się Wieniawski na dalsze studia do Paryża. Spodziewano się trudności z przyjęciem do tamtejszego konserwatorium, gdyż według statutu kandydaci musieli mieć ukoń-

czone 12 lat. Ośmioletni kandydat sprostą jednak trudnym wymaganiom egzaminu. Tutaj kształcił się przez trzy lata pod kierunkiem Clavela i Massarta. W dyplomowym konkursie (1846) pokonał swoich czterestu kolegów i zdobył złoty medal i zaszczytną pierwszą nagrodę. Choroba serca stała się przyczyną śmierci 31.III.1880 r. w Moskwie. Zwiłki sławnego wirtuoza i kompozytora przewieziono do Warszawy. Około 30 utworów wzbogaciło wydatnie literaturę skrzypcową graną przez skrzypków całego świata.

VICTORIA (VITTORIA) TOMAS LUDOVICO DA — ur. ok. 1548, Avila; zm. 27.VIII.1611, Madryt. Kompozytor hiszpański; reprezentant stylu palestrinowskiego. Autor mszy, motetów, Requiem, psalmów i hymnów.

